

Následovalo dlouhé ticho.

„Řekněte nám, jak zemřela,“ vyzvala ho Ava. „Jak to proběhlo. Musíme vědět, s čím se tu potýkáme.“

Nate Carlisle si povzdechl.

„Na videozáznamu je v obličeji doktorky Lambertové vidět podráždění, které plyn vyvolal, tedy zrudnutí pokožky a otok. Totéž se dělo uvnitř. Začala jí otékat krční sliznice, takže se u ní projevila dušnost a obtíže s dýcháním se rychle zhoršovaly. Následně se musely rozvinout příznaky plicní hypertenze: rychlý puls, nepravidelný tep, nedostatečný přísun kyslíku životně důležitým orgánům. Plyný chlor je těžký a doktorka Lambertová byla v neprodyšně uzavřené místnosti. Po prvotní dávce se zhroutila na zem, kde se plyn nadále hromadil.“

„Takže ho dál dejchala,“ poznamenal Lively.

Carlisle přikývl.

„Dýchala s velkými obtížemi, což způsobovalo vedlejší projevy jako křeče. Víme, že se u ní projevila hemoptýza –“

„V překladu?“ skočila mu do řeči Overbecková.

„Vykašlávání krve,“ vysvětlil Carlisle. „Následkem krvácení v dýchacích cestách. Plíce měla natolik poškozené, že se mozku a srdci nedostávalo dost kyslíku. Nakonec utrpěla srdeční zástavu.“

„Takže byla popálená, vnitřně krvácela, pomalu se dusila, a nakonec dostala infarkt,“ shrnula to Ava.

Všichni viseli očima na doktoru Carlislovi.

„Tak nějak,“ potvrdil.

„To, jak to bylo nastražené, znamená, že cílem byla soudní lékařka,“ pokračovala Ava. „Pachatel nebo pachatelka nechtěli, aby se do těla někdo dostal, dokud nebude v márnici. Věděli, že zařízení se spustí během pitvy. A navíc byli ochotní zabít dalšího člověka, aby jeho tělo použili jako zbraň.“

„Vypadá to tak,“ souhlasil Carlisle.

„Takže se jen musíme prohrabat případama čtyřicet roků nazpátek, ve kterých doktorka Lambertová pomohla vod-

soudit vrahy, a přijít na to, kerej z nich se chtěl pomstít,“ promnesl Lively. „To zabere celou věčnost.“

„Tak byste tedy měli začít,“ odvětila Ava. „Chci, aby se půlka z vás soustředila na případy doktorky Lambertové. Podezřelé rozdělte do kategorií – propuštění, stále žijící, ti, kteří na to mají prostředky a dokážou tohle udělat, a ti stále ve výkonu trestu, kteří mohli provedením činu pověřit někoho venku. Vy ostatní prosím prověřte stopu ukazující na gang. Musíme u toho zesnulého určit totožnost. Je jediným přímým pojitkem s vrahem.“

Policisté se rozprchli všemi směry a dali se opět do práce. I Nate Carlisle si začal balit svoje věci.

„Ještě s vámi nejsem hotová, doktore Carlisle,“ upozornila ho Overbecková. „Ráda bych věděla, jestli jste šéfinspektorce Turnerové schválil vydání těla doktorky Lambertové k pohřbu vy osobně, protože pokud ano, tak se s pozicí vrchního soudního lékaře v mém rajonu nejspíš zase rychle rozloučíte.“

„Neodsouhlasil bych nic, co by poškodilo vyšetřovaný případ, ať už tento, nebo jakýkoliv jiný,“ ujistil Carlisle komisařku jemně, díval se jí přitom zpříma do očí a v jeho hlase ani postoji nebylo znát, že cítí potřebu se proti její poznámce bránit. „Bylo nutné vzít v potaz také personál márnice. Skutečnost, že na pracovišti zůstávalo tělo doktorky Lambertové, je krajně rozrušovala. Kompromisem byla nezávislá pitva a uchování orgánů. Jedná se sice o odklon od protokolu, ale okolnosti jsou to výjimečné.“

„Tak se mi zdá, že na protokolu, kázni a odpovědnosti se jde už jenom mně. V téhle debatě nehodlám pokračovat veřejně. Do mojí kanceláře, Turnerová, okamžitě,“ rozkázala Overbecková.

Ze dveří se vynořil další muž, kterému táhlo ke čtyřicítce, měl tmavě hnědé oči, ještě tmavší vlasy a záviděníhodnou vizáž.